Kristo hakupigana na maadui zake, basi kwa nini Mtume Muhammad alikuwa mpiganaji?

Nabii Musa alikuwa mpiganaji, na Daudi alikuwa mpiganaji. Musa na Muhammad Swalah na salamu za Mwenyezi Mungu ziwashukie wote, wakashika hatamu za mambo ya kisiasa na ya kidunia, na kila mmoja wao alihama kutoka katika jamii ya kipagani Musa aliondoka Misri pamoja na watu wake, na kuhama kwa Muhammad ni kwenda Yathrib, na kabla ya hapo ni kwake wafuasi walihamia Abyssinia, ili kuepuka ushawishi wa kisiasa na kijeshi katika nchi ambayo walikimbia kwa ajili ya dini yao. Tofauti kati ya wito wa Kristo, amani iwe juu yake, ni kwamba ulikuwa kwa wasio wapagani, yaani Mayahudi (tofauti na Musa na Muhammad, kwa sababu mazingira yao yalikuwa ya kipagani: Misri na nchi za Kiarabu), ambayo yalifanya hali kuwa mbaya zaidi. na gumu Badiliko linalohitajika kwa ajili ya miito ya Musa na Muhammad, rehema na amani ziwe juu yao, ni mabadiliko makubwa na ya kina na mabadiliko makubwa ya ubora kutoka kwa Upagani kwenda kwenye imani ya Mungu mmoja.

Idadi ya wahanga wa vita vilivyotokea zama za Mtume Muhammad (saw) haikuzidi watu elfu moja tu, na walikuwa katika kujilinda, kujibu uchokozi, au kuilinda dini, huku tunaona kwamba idadi hiyo. ya wahasiriwa waliotokea kutokana na vita vilivyofanywa kwa jina la dini katika dini nyingine walikuwa katika mamilioni.

Rehema za Mtume Muhammad (Swalla Allaahu ‘alayhi wa aalihi wa sallam) zilidhihirika pia siku ya kutekwa Makka na kumtia nguvu Mwenyezi Mungu Mtukufu aliposema: Leo ni siku ya rehema. Alitoa msamaha wake wa jumla kwa Maquraishi, ambao haukuacha juhudi zozote katika kuwadhuru Waislamu, hivyo alijibu matusi kwa wema, na madhara kwa kutendewa mema.

Mema na maovu hayalingani. Pinga uovu kwa lilio jema zaidi. Hapo yule ambaye baina yako naye pana uadui atakuwa kama rafiki jamaa wa kukuonea uchungu. (Fussilat: 34).

Miongoni mwa sifa za watu wema, Mwenyezi Mungu alisema:

" na wanajizuia ghadhabu, na wasamehevu kwa watu; na Mwenyezi Mungu huwapenda wafanyao wema"[158]. (Al Imran: 134).
